

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΓΕΝΑΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 272 ΔΡΧ. 150

ΟΧΙ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η προηγούμενη φορά που οι ρώσοι ιμπεριαλιστές αποπειράθηκαν να εγκαταστήσουν πυραύλους στην Κύπρο, τους γνωστούς ΣΑΜ, ήταν το 1965. Τότε απέτυχαν γιατί κάτι τέτοιο δεν το επέτρεπαν ούτε οι παγκόσμιοι συσχετισμοί ούτε η επιρροή τους στην Ελλάδα.

Σήμερα, τριάντα χρόνια μετά, πετυχαίνουν το στόχο τους, κάνοντας ένα απότομο και πελώριο βήμα ηγεμονίας ταυτόχρονα στη Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή και τα Βαλκάνια. Η συμφωνία για την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο ανοίγει ουσιαστικά την περίοδο της ανοιχτής επιθετικότητας του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο μετά το στρατηγικό ελιγμό της περυστρύκα - μεταρρυθμίσης και φέρνει πιο κοντά την επίθεσή του στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ασφαλώς η εγκατάσταση των S-300 δεν πέφτει από τον ουρανό. Οι πολιτικοί και στρατιωτικοί όροι για την υλοποίησή της διαμορφώθηκαν υπομονετικά από την καταχθόνια ρώσικη διπλωματία στη διάρκεια ακριβώς των 30 χρόνων που κύλισαν από την προηγούμενη αποτυχημένη απόπειρα και χάρη ακριβώς στα διδάγματα αυτής της αποτυχίας. Θα ήταν δύσκολο, πραγματικά, να έχουν προκύψει για τους ρώσους σοσιαλφασίστες καλύτερες συνθήκες από τις σημερινές, όπου στην Ελλάδα και στην Τουρκία υπάρχουν φιλορώσικες κυβερνήσεις και στις ΗΠΑ επικρατεί η γραμμή του νέου Μόναχου, δηλαδή της αυταπάτης μιας αμερικανορωσικής συμμαχίας ενάντια στον Τρίτο Κόσμο.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300

Ασφαλώς αυτές οι ευνοϊκές συνθήκες για την εγκατάσταση των S-300 δεν πρόκυψαν μόνες τους. Είναι αποτέλεσμα κύρια της ίδιας της ρώσικης δραστηριότητας. Δεν είναι δηλαδή καθόλου ζήτημα συγκυρίας ότι την εγκατάσταση τη χαιρέτισαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις και στην Κύπρο και στην Ελλάδα. Το '65 σχεδόν όλες οι αστικές πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα ήταν αντίθετες σ' αυτό. Τώρα είναι όλες σύμφωνες. Και είναι σύμφωνα όχι μόνο τα κόμματα, αλλά και οι ξεχωριστές κομματικές τάσεις μέσα στα κόμματα που είναι σε κρίση και κατασπαράσσονται. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και η μοναδική αστική τάση που έχει εκφράσει πρόσφατα μια ανησυχία για τη Ρωσία, η τάση Ανδριανόπουλου, δεν τόλμησε να εναντιωθεί, παρά να κάνει κάποιους

δειλούς υπαινιγμούς για πολεμικούς κινδύνους.

Αυτή η πολιτική ομοφωνία είναι αποτέλεσμα της συνειδητής πολιτικής των πραχτόρων της Ρωσίας και των φιλορώσικων τμημάτων της αστικής τάξης να εξοντώσουν ή να παραμερίσουν από την εξουσία όλα τα λίγο-πολύ συνειδητά δυτικόφιλα τμήματα της αστικής τάξης, ενώ ήταν δική τους δουλειά να σκορπώνουν το ένα μετά το άλλο τα νέα μικρά φιλικά τους κόμματα: ΣΥΝ, ΠΟΛΑ, ΔΗΚΚΙ κάνοντας πολύ θόρυβο με λίγες σχετικά δυνάμεις και δεισιδύοντας σε κάθε υπάρχουσα πολιτική τάση.

Ο συνειδητός ρώσικος ρόλος δεν ήταν μόνο στο εποικοδόμημα, αλλά και στην κοινωνική βάση. Το Κρεμλίνο χρειάστηκε δεκαετίες για να τσακίσει τις ισχυρές ντόπιες βιομηχανικές δυνάμεις και να ανδρώσει μέσα από τις κρατικές προμήθειες

και τη δικιά της επέμβαση, τη νέα ρωσόδουλη ολιγαρχία τύπου Κόκκαλη, Κοπελούζου, Καλογερίδη, Εμφιετζόγλου και Σία. Αυτή η προσπάθεια δε σταματάει σ' αυτούς, αλλά στοχεύει κυρίως στην άμεση οικονομική εξάρτηση της χώρας μέσα από τον ενεργειακό έλεγχο. Δεν είναι λοιπόν καθόλου μια καθαρή σύμπτωση όταν η συμφωνία για τους S-300 υπογράφεται την ίδια στιγμή που εγκαινιάζεται στην Ελλάδα ο αγωγός του φυσικού αερίου, δηλαδή ο αγωγός του ρώσικου ενεργειακού εκβιασμού.

Πολύ πιο δραστήρια ήταν η επέμβαση της στην Κύπρο και στα δύο επίπεδα, πολιτικό και οικονομικό. Εκεί στηρίχθηκε στο ισχυρότατο πραχτορείο της, το ΑΚΕΛ, και στους πολιτικο-οικονομικούς κομπραδόρους της τύπου Βασιλείου για να ελέγξει πιο βαθιά την οικονομική ζωή της Κύπρου. Είναι πραγματικά συγκλονιστική η δήλωση του ρώσου πρεσβευτή στην Κύπρο, που τη μεταφέρει το Βήμα στις 12 Γενάρη, ότι «2.250 κυπριακές offshore εταιρίες ανήκουν στη Ρωσία». Αυτό αποδεικνύει τη μεγάλη δουλειά αποικιοκρατικού τύπου που έχει κάνει εκεί το ρώσικο κεφάλαιο, ιδιαίτερα μετά την επίθεση της περυστρύκα-μεταρρυθμίσης.

Παρόλες αυτές τις σπουδαίες προπαρασκευαστικές διαδικασίες, που κοινό πολιτικό-ιδεολογικό τους όρο είχαν τον στρατηγικό αντιτουρκισμό, η εγκατάσταση των S-300 δε θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί σε μια στιγμή απόλυτης όξυνσης των ελληνοτουρκικών αντιθέσεων και με μια τουρκική κυβέρνηση έξω από κάθε ρώσικη επιρροή. Γιατί αν η όξυνση ήταν απόλυτη, τότε η Ευρώπη, και πιο πολύ οι ΗΠΑ, θα ανησυχούσαν στο έπακρο για τον εμπρηστικό ρόλο της Ρωσίας, και ί-

σως μάλιστα ξύπναγαν από το γλυκό τους όνειρο ότι η Ρωσία είναι πλέον ακίνδυνη. Αυτό θα έκανε την αντίδρασή τους πολύ πιο έντονη στη ρώσικη πολιτικοστρατιωτική διείδυση στο νησί, κυρίως όμως θα εμφανίζε στα μάτια τους τη Ρωσία σαν έναν ανοιχτό εμπρηστή του πολέμου, αφού αυτή θα έπαυρε τόσο έντονα το μέρος της μιας πλευράς (της ελληνοκυπριακής) ενάντια στην άλλη σε μια στιγμή μεγάλης όξυνσης.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ρώσικη διπλωματία όχι μόνο επιτρέπει, αλλά και επιδιώκει να γίνονται συζητήσεις γύρω από την ειρήνευση στην Κύπρο και το Αιγαίο, για μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, για μορατόριουμ κ.λπ. Για τη ρώσικη διπλωματία αυτές οι συζητήσεις πρέπει να γίνονται δια-

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ο σοσιαλφασισμός ξανακλείνει τους δρόμους στη Θεσσαλία, ενώ ξεκινάει το πρόγραμμά του με επιθέσεις στις Νομαρχίες.

Αυτή τη φορά δεν πρόκειται για τίποτα που να έχει σχέση με κίνημα μαζών. Οι μάζες, ακόμα και οι πιο καθυστερημένες μικροαστικές, δε θα ξανάβγαιναν στους δρόμους μετά από μια ήττα, μετά από μια τέλεια απομόνωση μέσα στην κοινή γνώμη και μετά από μια δίχως εξήγηση και στοιχειώδη δημοκρατική επίφαση λύση των μπλόκων από την ηγεσία του “αγώνα”. Τέτοιες μάζες θα μπορούσαν να ξαναβγούν στους δρόμους και να εκφράσουν κάτι το αυθόρμητο μόνο αν ζύμωναν μέσα τους για πολύ καιρό και βαθιά τις αιτίες της ήττας της πρώτης τους απόπειρας.

Η “δεύτερη φορά”, κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες, δείχνει ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα ακόμα πιο στυγνό πολιτικό πρα-

ξικόπημα απ' ό,τι την πρώτη. Αυτό σημαίνει ότι η εξήγηση αυτής της “δεύτερης φοράς” πρέπει να αναζητηθεί αποκλειστικά στο πολιτικό επίπεδο. Για να ξεκινάει νέο γύρο ο σοσιαλφασισμός σημαίνει ότι ελπίζει σε νίκη, και για να ελπίζει σε νίκη σημαίνει ότι κάποιο καινούριο πολιτικό δεδομένο υπάρχει σε σχέση με τον πρώτο γύρο.

Στον πρώτο γύρο είχαμε το μέτωπο ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ - ΔΗΚΚΙ μαζί με τη ΝΔ και δειλά από κοντά το σοβινιστικό ΠΑΣΟΚ. Τώρα φαίνεται ότι το ψευτοΚΚΕ έχει εξασφαλίσει ανοιχτά όλο το ΠΑΣΟΚ της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, δηλαδή και την κλίκα Λαλιώτη - Σκανδαλίδη.

Η ρωσόδουλη αυτή κλίκα υπέστη μια απρόσμενη γι' αυτήν ήττα στον πρώτο γύρο, καθώς σχεδόν μόνη της και μόνο χάρη στην παλλαϊκή καταδίκη των μπλόκων κέρδισε τη μάχη η φιλοευρωπαϊ-

κή τάση της κυβέρνησης, όπως εκφράστηκε μαχητικά από τους Τσουκάτο - Τζουμάκα. Αυτή η νίκη, που έδειξε σταθερότητα του Σημίτη, καθοδηγήθηκε φαίνεται στο επίπεδο του κομματικού μηχανισμού από τον Τσουκάτο έδω-σε σ' αυτή την τάση μια τρομαχτική αίγλη και ισχύ μέσα στον κομματικό μηχανισμό. Αυτή η ισχύς είχε σαν αποτέλεσμα τη σχετική υποβάθμιση της κλίκας Λαλιώτη - Σκανδαλίδη στη Χαριλάου Τρικούπη, πράγμα που σήμαινε στρατηγικό κίνδυνο για όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ρωσόδουλων και σοβινιστών μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Από κει προέρχεται προφανώς η επίθεση Σκανδαλίδη που κλιμακώνεται εδώ και ένα μήνα. Αυτή η επίθεση πρέπει να εκφράζει όλη την πασοκική αντίδραση και διατυπώνεται με τον πιο ακραίο τρόπο από τύπους σαν το Σουλαδάκη, που τονίζει διαρκώς ότι το

“πατριωτικό” ΠΑΣΟΚ δε θα αλλοτριωθεί από τα ξένα στοιχεία που θέλουν να αλλάξουν το χαρακτήρα του.

Δεν είναι τυχαίο που ο Σουλαδάκης ήταν και η πιο κραυγαλέα κομματική έκφραση έμμεσης υποστήριξης στα μπλόκα του Πατάκη. Όμως η επίθεση αυτή του μάρου μετώπου δεν μπορεί από μόνη της να αλλάξει τους κομματικούς συσχετισμούς μέσα στο ΠΑΣΟΚ όπως αυτοί έχουν διαμορφωθεί από την ήττα των μπλόκων.

Πρέπει λοιπόν οπωσδήποτε να νικήσει ο σοσιαλφασισμός, έστω σε ένα μέτωπο, και κυρίως στο μέτωπο των μπλόκων. Αλλωστε, αν το ψευτοΚΚΕ χάσει για τα καλά στη Θεσσαλία, θα χάσει για καιρό στα μεσοστρώματα. Έτσι, λοιπόν, φαίνεται πως καθοδηγείται με τη λυσσασμένη συμμετοχή και του μαύρου ΠΑΣΟΚ το δεύτερο κύμα

συνέχεια στη σελ. 3

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥ

Ο ρώσος υπουργός Ενέργειας Π. Ροντιόνοφ και ο πρόεδρος του γίγαντα που λέγεται "Γκαζπρόμ" Ρ. Βιαχίρεφ, που βρίσκονται στην Αθήνα για τα εγκαίνια του έργου του φυσικού αερίου, υποδέχτηκαν το νέο χρόνο (σύμφωνα με το παλιό ημερολόγιο) στο σπίτι του νέου ρωσόδουλου ολιγαρχικού Κοπελούζου, που ανέλαβε την εργολαβία για λογαριασμό των αφεντικών του. Στο πρωτοχρονιάτικο γεύμα ήταν και ο Σημίτης και η Βάσω Παπανδρέου.

Κανείς από αυτούς τους δυο δε βρήκε λέξη να πει για τον αλαζονικό χαιρετισμό του Ροντιόνοφ όταν πάτησε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού: «Όπως ο Προμηθέ-

ας έδωσε τη φλόγα σε όλη την ανθρωπότητα, είμαστε ευχαριστημένοι που κατά τον ίδιο τρόπο κι εμείς θα έχουμε τη δυνατότητα να φέρουμε στη χώρα σας το φυσικό αέριο»

Η Ρωσία λοιπόν θα μας ζεσταίνει και θα κινεί τα εργοστάσιά μας λες και δε θα πληρώνει η χώρα μας το φυσικό αέριο, και μάλιστα με τις ψηλές τιμές που αντιστοιχούν σε συμβόλαια που δεν κλείνονται με βάση την εμπορική αμοιβαιότητα, αλλά το πολιτικό όφελος που δίδεται. Ότι για την κυβέρνηση Σημίτη στη σχέση αυτή κυριαρχεί το πολιτικό και όχι το οικονομικό ό-

φελος φαίνεται από τις δηλώσεις του στα εγκαίνια του αγωγού στις 14 Γενάρη: «Η πολιτική συνεργασία και φιλία των δύο χωρών θα αποκτήσει πιο στέρεες βάσεις με τη διεύρυνση της οικονομικής συνεργασίας... Ζητούμε νέες πρωτοβουλίες, ψάχνουμε νέες ευκαιρίες, διερευνούμε πώς μπορούμε να κάνουμε περισσότερα βήματα για να συνδέσουμε στενότερα τις δύο χώρες». Την ώρα που ο Σημίτης αντιμετωπίζει την επίθεση των πραχτόρων της Ρωσίας στα μπλόκα και στα λιμάνια, την ίδια ώρα πασχίζει για να προσδέσει τη χώρα ενεργειακά στη Ρωσία στο όνομα της υποτιθέμενης πολυδιάστατης

πολιτικής.

Μέσα στα πλαίσια της πολιτικής συμμαχίας με τη Ρωσία είναι και η φρενιασμένη προσπάθεια της εθνικίστριας Παπανδρέου να στρέψει την ελληνική αστική τάξη προς τα Βαλκάνια και την πρώην ΕΣΣΔ. Αυτό το στόχο υπηρετεί η σύναξη που οργάνωσε πρόσφατα με τη βοήθεια του Κόκκαλη και του Κοπελούζου για να οργανώσει εκστρατείες εργολάβων και βιομηχάνων με ιδεολογία σκουληκιού προς τα μέρη αυτά, προφανώς μέσω πολιτικών - διπλωματικών διαπιστευτηρίων που θα τους δώσει η ρώσικη στρατιωτική - οικονομική μηχανή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Βιάχιρεφ της "Γκαζπρόμ", μιλώντας στα ίδια εγκαίνια, αναφέρθηκε στην πρόταση συνεργασίας προς τον Κοπελούζο. Πρόκειται για την ανάθεση στον Κοπελούζο των έργων πολιτικού μηχανικού ενός πελώριου εργοστασίου πολυαιθυλενίου στο Νόβι Ουρεγκό της Σιβηρίας.

Ο σοσιαλμπερλιαρισμός πληρώνει για να εξαγοράσει τούτη δωτην άθλια, δίχως παρελθόν και μέλλον, αστική τάξη. Το μόνο που θα καταφέρει τελικά είναι να την πάρει στο λαιμό του και να τελειώνουμε και με τους δύο ταυτόχρονα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

απεργιών ή, καλύτερα, των μπλόκων γενικά: καθηγητές, ναυτεργάτες, Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και αγροτικά μπλόκα. Αυτή είναι η ομοβροντία του σοσιαλφασισμού, που θα κορυφωθεί με τα μπλόκα στις αρχές του Φλεβάρη.

Στόχος του σοσιαλφασισμού είναι να προκαλέσει πάση θυσία βία από την κυβέρνηση με το να προωθήσει στο έπακρο τη δική του βία στους πληθυσμούς και τη δημόσια διοίκηση. Αν πετύχει αυτή την αστυνομική βία, τότε ελπίζει ότι χάρι στο μέτωπο των έξι κομμάτων που θα φωνάζουν στη διαπασών στα ΜΜΕ θα πετύχει ένα βαθύ ρήγμα στην κυβέρνηση και μια μεγάλη πολιτική νίκη.

Αρχίζει λοιπόν μια μεγάλη πολιτική εκστρατεία κάτω από την ηγεσία των ρωσόδουλων που θα κοιτάξει να αξιοποιήσει την αθλιότητα αυτής της κυβέρνησης, που είναι γλοιωδώς φιλική προς τη Ρωσία στο εξωτερικό, αλλά αντιστέκεται ακόμα στους πράχτορες της στο εσωτερικό. Σ' αυτή τη μάχη θα κριθεί το μέλλον της δημοκρατίας και της επιβίωσης αυτής της χώρας περισσότερο από κάθε προηγούμενη.

Κάθε τίμιος και δημοκρατικός άνθρωπος θα πρέπει να αντισταθεί στο νέο μεσαίωνα, που έχει το θράσος να οικειοποιείται μορφές λαϊκής πάλης για να πετύχει τους βαθιά αντιλαϊκούς του στόχους.

Είναι δουλειά των πραγματικών αγωνιστών του λαού, και πρώτα απ' όλα των κομμουνιστών, να ξεσκεπάσουν τους ψεύτικους αυτούς αγώνες και να αποδείξουν ότι είναι στην ουσία τους ίδιοι με τους "λαϊκούς" αγώνες και τις απεργίες που έφεραν στην εξουσία το Χίτλερ και το Μουσολίνι στη διάρκεια του μεσοπόλεμου.

Πραγματικά, αυτό το έργο της αποκάλυψης δεν είναι πολύ δύσκολο όταν δεν υπάρχει φασίστας στη χώρα που να μην εμπνέεται από αυτούς τους "ταξικούς" αγώνες που έχουν τύπους σαν τον Πατάκη επικεφαλής τους.

Σημείωση: Σε προηγούμενο φύλλο μας είχαμε γράψει ότι οι ναυτικοί έχουν δίκιο στο αίτημα, αλλά αφού δεν καταδικάζουν τα μπλόκα του σοσιαλφασισμού, η απεργία τους δουλεύει στην πολιτική γραμμή του ψευτοΚΚΕ, δηλαδή στον εκβιασμό και το παραγωγικό σαμποτάζ. Αυτή η πλευρά ισχύει πια σήμερα και στο περι-

χόμενο των αιτημάτων, όπου το μισοϊκανοποιημένο αίτημα του φορολογικού-μισθολογικού έχει δώσει τη θέση του στο κνίκιο αίτημα για τη σύνθεση των πληρωμάτων, που ισοδυναμεί, έτσι όπως τοποθετείται σήμερα, με διώξιμο του ελληνικού εφοπλισμού και σε πελώριο οικονομικό σαμποτάζ μιας οικονομίας, και ιδίως ενός Πειραιά, που καταρρέει.

Επιδημία τύφλας στη Θεσσαλία

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής πως το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποίησε τη μεσαία και πλούσια αγροτιά στα τελευταία μπλόκα, που σκοπό είχαν την προώθηση της εξουσίας του σοσιαλφασισμού στο κράτος, και πως αυτά τα στρώματα είναι ακριβώς τα πιο ιδεολογικά και ηθικά διαβρωμένα στρώματα της υπαίθρου εξαιτίας ακριβώς της επιρροής του σοσιαλφασισμού σ' αυτές τις περιοχές.

Το ψευτοΚΚΕ ποτέ δεν κατάγγειλε αυτή τη διάβρωση σ' όλη τη διάρκεια των "ηρωικών" του μπλόκων, γιατί αυτό το κόμμα χρειάζεται ανθρωπύς διεφθαρμένους, ανθρωπύς που μπορεί να χειραγωγήσει και να χρησιμοποιήσει σα στρατό του. Ένα πρόσφατο δημοσίευμα στο Βήμα (5 Γενάρη) δείχνει σε όλο της το μεγαλείο αυτή τη διαφθορά.

Πολλοί από τους "ηρωικούς αγρότες" της Καρδίτσας που υποτίθεται ότι παλεύουν με λύσσα για να επιβιώσουν με τον ιδρώτα τους από την "επιθεση της κρατικής πολιτικής λιτότητας που υπαγορεύεται από την ευρωπαϊκή ολιγαρχία και το Μάαστριχτ", επί χρόνια εξαπατούσαν το κράτος δηλώνοντας τυφλοί και ετοιμοθάνατοι για να εισπράττουν παράνομα τα κρατικά επιδόματα. Ο νομάρχης Καρδίτσας ειδοποίησε μια ομάδα ελεγκτών δημόσιας διοίκησης για διενέργεια ελέγχου στην περιοχή, με την παρατήρηση ότι «στην Καρδίτσα συμβαίνουν υπερφυσικά πράγ-

ματα», αφού 528 είχαν δηλώσει τυφλοί και 194 ετοιμοθάνατοι από λευχαιμία, αναλογία αρκετά μεγάλη μέσα στον πληθυσμό. Μόλις εμφανίστηκαν οι ελεγκτές, οι 444 από τους 528 είδαν το φως τους και οι περισσότεροι από τους ετοιμοθάνατους έγιναν, καθώς διαπιστώθηκε ότι είχαν απλά στίγμα μεσογειακής αναιμίας!

Σύμφωνα με την έκθεση των ελεγκτών, στη Νομαρχία Καρδίτσας βρίσκονται σε ανάπτυξη επτά προγράμματα χορήγησης προνομικών επιδομάτων σε άτομα με ειδικές ανάγκες. Εκτός από τις παραπάνω παρανομίες που καταγράφηκαν στα προγράμματα των τυφλών και των αναμεικτών, οι ελεγκτές διαπίστωσαν ακόμη τα εξής: Από τα 32 άτομα που έπαιρναν επίδομα ως παραπληγικοί-τετραπληγικοί δύο είχαν πεθάνει, τρεις είχαν... λανθασμένη ιατρική γνωμάτευση και 11 είχαν παράλληλα ασφάλεια από ΟΓΑ, ΙΚΑ και ΤΑΕ, 18 δηλαδή στους 32 ήταν παράνομοι. Από τα 730 άτομα που έπαιρναν επίδομα ως ανασφάλιστοι, τέσσερις δεν είχαν φακέλους, δέκα είχαν πεθάνει, 28 είχαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση (!), 93 είχαν ασφάλιση και σε άλλον οργανισμό, 9 είχαν μετοικήσει και 12 είχαν μια ... "άλλη δικαιολογία". Από τους 730 δηλαδή οι 188 ήταν παράνομοι: ποσοστό 26%!

Αυτός είναι ο στρατός του σοσιαλφασισμού: Ένας στρατός που λυμαίνεται το κράτος υπό την καθοδήγηση των ηγετών του.

ΝΔ: ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΔΑΦΟΣ ΟΙ ΚΕΝΤΡΙΣΤΕΣ

Τελικά η "Νέα Δημοκρατία" βαδίζει προς το Συνέδριο δίχως τους όρους μιας νίκης της φιλοευρωπαϊκής της τάσης. Ο Σουφλιάς, όπως είχαμε ήδη διακρίνει από το τελευταίο Πολιτικό Συμβούλιο από το οποίο αποπέμφθηκε ο Μητσοτάκης, πήρε κι άλλες αποστάσεις απ' αυτόν και δέχτηκε ένα συνέδριο δίχως εκλογή των συνέδρων από τη βάση. Αυτό σημαίνει ότι συμμορφώθηκε απόλυτα με την πλατφόρμα του "κέντρου", δηλαδή την πλατφόρμα Βαρβιτσιώτη. Αυτός έχει σχεδιάσει ένα Συνέδριο ακριβώς για να εκλεγεί κάποιος του κέντρου, δηλαδή ο ίδιος ο Βαρβιτσιώτης ή ο Κ. Καραμανλής.

Η αδυναμία του Σουφλιά να προχωρήσει στην απαίτηση ενός δημοκρατικού Συνεδρίου εκφράζει στο βάθος την άρνησή του να προχωρήσει στη διάσπαση μαζί με το Μητσοτάκη, που δεν έχει ανταπάτες ότι μπορεί να κερδίσει η τάση του στο συνέδριο. Είναι φανερό ότι οι δυο γραμμές, η φιλοευρωπαϊκή Μητσοτάκη - Μάνου - Σουφλιά και η σοβινιστική, αντιευρωπαϊκή και σε σημαντικό βαθμό φιλορώσικη των Έβερτ - Βαρβιτσιώτη - Κ. Καραμανλή δεν μπορούν να συνυπάρχουν στο ίδιο κόμμα. Όμως η άρνηση του Σουφλιά να διαλέξει το δρόμο της διάσπασης δείχνει τον αδύναμο, αλλά και ομορτοουνιστικό χαρακτήρα της φιλοευρωπαϊκής τάσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Σουφλιάς στα μπλόκα στον πρώτο γύρο πήρε το μέρος του Πατάκη και ο Μητσοτάκης μίλησε υπέρ της εγκατάστασης των S-300 στην Κύπρο. Είναι λοιπόν φυσικό να σέρνονται, αφού δεν μπορούν να βγάλουν ανοιχτά προς τα έξω την πολιτική τους πλατφόρμα. Μόνο ο Μάνος τολμάει λίγο,

αλλά στην οικονομία και ποτέ στα εθνικά.

Έτσι, στην ουσία η τριάδα Μητσοτάκη - Σουφλιά - Μάνου πάει στο Συνέδριο σφαγμένη, αφού θα έχει απέναντί της ενομένους τους εβερτικούς και τους κεντριστές, αν τολμήσει να διεκδικήσει αρχηγία. Αλλά και ο Έβερτ είναι αδύνατο να βγει πρόεδρος, αφού αυτό θα το εμποδίσουν οι κεντριστές σε μέτωπο με τους αδυνατισμένους φιλοευρωπαίους.

Έτσι, ο δρόμος είναι πια ανοιχτός στο κέντρο, που εμφανίζεται με Βαρβιτσιώτη, Κ. Καραμανλή, αλλά και Δ. Αβραμόπουλο. Έχουμε ξαναγράψει ότι το βαθύ καθεστώς είναι ο ρωσόφιλος Κ. Καραμανλής και οι Τσαλδάρης, Κεφαλογιάννης δουλεύουν γι' αυτόν. Επίσης ήδη υπάρχει μια συγκροτημένη πολυάριθμη ομάδα πίσω από τον Κ. Καραμανλή που εμφανίστηκε για πρώτη φορά με τη λεξούλα-σύνθημα "ποιότητα" στην κοινή συνεδρίαση Κεντρ. Επιτροπής και Κοινοβουλευτικής Ομάδας στις 10 Γενάρη. Φαίνεται ακόμα ότι δουλεύει περισσότερο γι' αυτόν και η κίνηση των 22 υπογραφών, που εμφανίζεται με το γενικό σύνθημα του κέντρου "Ούτε Έβερτ-ούτε Μητσοτάκης" και ζητάει ενότητα στη ΝΔ.

Ο αληθινός κίνδυνος γι' αυτούς μάλλον δεν είναι ο Βαρβιτσιώτης, αλλά ο άνθρωπος του Πατριαρχείου εθνικιστής, αλλά και δυτικόφιλος Αβραμόπουλος. Γι' αυτό τον χτυπάνε εργολαβικά, επίμονα και δυνατά οι Κεφαλογιάννης, Τσαλδάρης. Αν αυτός εξουδετερωθεί, τότε ο δρόμος θα ανοίξει χωρίς εμπόδια στην κλίκα Καραμανλή. Σε κάθε περίπτωση πάντως η μάχη θα είναι δύσκολη και αμφίροπη ως το τέλος.

Αντίσταση στους σαμποτέρ του Περισσού στη Ζώνη

Να υπογραφεί η συλλογική σύμβαση

Μια από τις πιο βασικές μορφές με τις οποίες εκδηλώνεται το σοσιαλφασιστικό σαμποτάζ στη λειτουργία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης στον Πειραιά είναι η μη υπογραφή της τοπικής συλλογικής σύμβασης.

Η ταχτική αυτή εφαρμόστηκε από το ψευτοΚΚΕ, που ελέγχει τη διοίκηση του συνδικάτου Μετάλλου, για πρώτη φορά την προηγούμενη χρονιά. Το 1996 πέρασε χωρίς να υπογραφεί η σύμβαση, και φέτος στα μέσα του μήνα Γενάρη δεν έχουν ακόμη αρχίσει οι διαπραγματεύσεις με την Ένωση των εργοδοτών για τη σύμβαση του 1997. Ποια είναι η ταχτική του ψευτοΚΚΕ;

Η τοπική συλλογική σύμβαση είναι ένας θεσμός στη Ζώνη τα τελευταία χρόνια που έγινε πραγματικότητα κύρια κάτω από την πάλη του ΕΡΓΑΣ. Η σύμβαση έχει βασικό στόχο να περιφρουρεί ένα κατώτατο μεροκάματο και να μειώνει έτσι τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους ελεύθερους εργάτες της Ζώνης.

Όμως μέσα στην πράξη απόκτησε έναν ακόμη αρκετά σοβαρό ρόλο. Μετά από ένα σύντομο ή μακρύ χρονικό διάστημα που κρατούσαν οι κινητοποιήσεις για την υπογραφή της ομαλοποιούσε για το υπόλοιπο διάστημα την παραγωγική διαδικασία της Ζώνης.

Σ' αυτό το διάστημα μετά την υπογραφή της σύμβασης, οι εφοπλιστές γνώριζαν πως μπορούσαν να φέρουν τα καράβια για επισκευή στο Πέραμα χωρίς τον κίνδυνο συχνών απεργιών, πράγμα που θα χτυπούσε την ταχύτητα της επισκευής.

Σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα χτύπησε την προηγούμενη χρονιά το ψευτοΚΚΕ, αφήνοντας ανοιχτό το ζήτημα της υπογραφής της σύμβασης για όλο το 1996.

Ξεκίνησε το Γενάρη του 1996 με την υπογραφή διμερών συμβάσεων ανάμεσα στον κάθε ξεχωριστό εργοδότη και το Συνδικάτο, για να διασπάσει, όπως είπε, την εργοδοσία, και την κατάλληλη στιγμή μέσα στο χρόνο θα έβαζε την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης. Αυτή όμως η "κατάλληλη στιγμή" δεν ήρθε ποτέ, με αποτέλεσμα για όλο το χρόνο να κρέμεται η απειλή της απεργίας.

Μ' αυτή λοιπόν τη μέθοδο οι σαμποταριστές του Περισσού χτύπησαν τη Ζώνη σε μια περίοδο που η ανεργία έχει φτάσει στα πιο ψηλά της επίπεδα και στον πιο παρατεταμένο χρόνο.

Την ίδια πολιτική φαίνονται αποφασισμένοι να εφαρμόσουν και τη νέα χρονιά. Είναι χαρακτηριστικό πως σε δύο διοικητικά συμβούλια που έχουν γίνει μέχρι τώρα δεν έχουν πάρει απόφαση για τα συγκεκριμένα αιτήματα της σύμβασης με το αιτιολογικό να "ε-

νοποιήσουν" τις απόψεις (όλο δημοκρατία οι Κνίτες!), ενώ δε δεσμεύονται για συγκεκριμένες διαπραγματεύσεις με την εργοδοτική Ένωση.

Οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ δίνουν την πάλη για το χτύπημα του σοσιαλφασιστικού σαμποτάζ.

Ύστερα από αρκετές συζητήσεις με τους συναδέλφους εκπόνησαν μια συγκεκριμένη γραμμή για τα αιτήματα της σύμβασης, όπως και για την αναγκαιότητα άμεσα της υπογραφής της.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου η ανεργία στη Ζώνη κυμαίνεται 75-80%, όπου τα πραγματικά μεροκάματα των εργατών έχουν κατέβει σημαντικά κάτω απ' αυτό που καθοριζόταν την προηγούμενη χρονιά στις διμερείς συμβάσεις, σε μια περίοδο που το κύριο στη Ζώνη είναι η ανατροπή του σοσιαλφασιστικού σαμποτάζ και το άνοιγμα στις δουλειές, οι σύντροφοι διατύπωσαν την εξής πρόταση:

- Να υπογραφεί διετής σύμβαση, στην οποία την πρώτη χρονιά να κατοχυρώνεται το μεροκάματο των διμερών και τη δεύτερη από 1η Γενάρη του 1998 να δοθεί αύξηση το ποσοστό του πληθωρισμού για όλο το χρόνο.

Ταυτόχρονα να απευθυνθεί αυστηρή προειδοποίηση στους εργοδότες ότι το Συνδικάτο δε θα δεχτεί σπασμένα μεροκάματα και να

παρθούν όλα τα μέτρα για την ενοποίηση του μεροκάματος στο κατώτατο όριο της σύμβασης σ' όλη την επισκευαστική ζώνη. Παράλληλα με το οικονομικό αίτημα της σύμβασης, οι σύντροφοι προτείνουν μια σειρά άμεσα μέτρα απέναντι στο κράτος για την άμεση ανακούφιση των ανέργων και τον παραγωγικό εκσυγχρονισμό της Ζώνης.

Η υπογραφή μιας τέτοιας σύμβασης στο Λιμάνι θα αποτελέσει έναν πρώτο φραγμό στο σαμποτάζ, θα φέρει μια ομαλότητα για μια σημαντική χρονική περίοδο ικανή να προσελκύσει καράβια και να μειώσει, σ' ένα βαθμό, την ανεργία.

Στην ίδια αυτή περίοδο είναι απαραίτητη η ανάπτυξη ενός δημοκρατικού συνδικαλιστικού κινήματος ικανού να χτυπήσει τον παρσιτισμό της γραφειοκρατίας του ΟΛΠ, που ανεβάζει το κόστος της επισκευής, να επιβάλει μια αναπτυξιακή γραμμή που θα επικεντρώνεται στην κατασκευή δεξαμενών στη Ζώνη.

Τις προτάσεις αυτές οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ τις συζητούν σ' όλη τη Ζώνη, με το μοίρασμα προκήρυξης και ζυμώσεις στα στέκια μπροστά στην Γενική Συνέλευση του κλάδου που θα πάρει τις αποφάσεις. Από την πάλη αυτή θα εξαρτηθούν πολλά για το μέλλον χιλιάδων μεταλλεργατών.

Πώς διαλύουν τη Σόφτεξ

Μετά το κλείσιμο των κεντρικών παραγωγικών τμημάτων της Χαλυβουργικής, άλλη μία μεγάλη βιομηχανική μονάδα, η "Αθηναϊκή Χαρτοποιία" ή αλλιώς Softex οδηγείται στο κλείσιμο κάτω από την πίεση χρόνιων προβλημάτων που εμφανίστηκαν ύστερα από την υπαγωγή της στον ΟΑΕ επί ΠΑΣΟΚ και επιδεινώθηκαν από την πολιτική του στραγγαλισμού που εφαρμόζει ο σοσιαλφασισμός στη βιομηχανία.

Η "Αθηναϊκή Χαρτοποιία" συγκαταλέγεται αυτή τη στιγμή στον κατάλογο των είκοσι μεγαλύτερων εταιρειών της χώρας, με βάση τα επενδυμένα κεφάλαια και τον κύκλο εργασιών της, με 40% μερίδιο αγοράς σε καταναλωτικά προϊόντα και σύνολο απασχολούμενων που ξεπερνά τα 2.400 άτομα. Όλα τα προηγούμενα χρόνια έφερε κέρδη, όμως φέτος είναι η δεύτερη χρονιά που λειτουργεί με ζημία λόγω των μεγάλων δανειακών της αναγκών. Τα μπλόκα ήρθαν να δώσουν ένα ακόμα χτύπημα σ' αυτή τη βιομηχανία, επειδή δεν ήταν δυνατός ο εκτελωνισμός πρώτων υλών και η προώθηση προϊόντων της στην επαρχία (Ελεύθερος Τύπος, 29/12).

Πως έφτασε η Softex στη σημερινή κατάσταση;

Ο Κώστας Παντελάκης, εργαζόμενος επί 21 χρόνια στον τομέα μεταφορών, μιλά από τη μία για υψηλότοκα δάνεια από τις τράπεζες και από την άλλη για παθητικό λόγω της αλλαγής παραγωγής στο εργοστάσιο της Δράμας από δημοσιογραφικό χαρτί σε χαρτί γραφής. Αυτή η αλλαγή παραγωγής ήταν αναγκαστική, γιατί η

Softex δεν μπορούσε να διαθέσει το δημοσιογραφικό χαρτί στην αγορά, αφού είχε δασμούς, σε αντίθεση με τους προνομιακούς όρους που είχε το εισαγόμενο χαρτί (Ελεύθερος Τύπος, 14/1).

Για άλλη μια φορά μία υγιής βιομηχανική μονάδα οδηγείται σε παρακμή γιατί η κρατική πολιτική του σοσιαλφασισμού δημιουργεί πάντα τους πιο αρνητικούς όρους στην οικονομία και στην αγορά για τη λειτουργία της.

Ήδη ο ΟΑΕ έχει προγραμματίσει ιδιωτικοποίηση της Softex. Βέβαια, είναι αμφίβολο αν αυτή η προγραμματισμένη ιδιωτικοποίηση ξεπεράσει το σκόπελο του σοσιαλφασισμού, που έχει ήδη ανακαλύψει τις δικές του αιτίες για την κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η Softex, και αυτές δεν έχουν βέβαια να κάνουν με τίποτα άλλο παρά με την επικείμενη ιδιωτικοποίηση!

Από το Δ. Λιάλια, πρόεδρο της ΔΑΚΕ στη χαρτοβιομηχανία (σε μια εποχή που η γραμμή Έβερτ οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερη σύγκλιση με τον κνίτικο σοσιαλφασισμό), μαθαίνουμε ότι αυτή η κρατική πολιτική ήταν σκόπιμη για να πουληθεί η Softex στα συμφέροντα Λαμπράκη (ξανά ο Λαμπράκης!), και συγκεκριμένα στο συνεργάτη του Λαμπράκη χαρτοβιομήχανο Ζερίτη (Ελεύθερος Τύπος, 14/1)!

Έχουμε να ακούσουμε πολλά ακόμα και να παρακολουθήσουμε μια σειρά "αγωνιστικές κινητοποιήσεις" του σοσιαλφασισμού για να φτάσουμε, αν φτάσουμε ποτέ, στην ιδιωτικοποίηση της Softex.

Το κατακάδι του ΣΥΝ υπεράνω κάθε υπογίας

Με μια αφίσα, στην οποία δεν αναφέρεται καθόλου το ζήτημα για το οποίο ξεκίνησε η φασαρία, έκλεισε η υπόθεση της σύλληψης του πρώην αστυφύλακα και επικεφαλής της "Επιτροπής ενάντια στις παρκοεταιρίες" (που καθοδηγείται από το Συνασπισμό) Γεωργακόπουλου. Όπως είναι γνωστό, ο Γεωργακόπουλος είχε συλληφθεί μαζί με άλλους σε ένα υπόγειο στην οδό Αχιλλέως στο Μεταξουργείο, όπου συμμετείχε σε "ρέιβ πάρτι". Οι αφίσες που κολλήθηκαν στο κέντρο της Αθήνας την προηγούμενη βδομάδα αναφέρονταν σε όλη την προηγούμενη δράση του εκτός από το βασικότερο: εκείνο για το οποίο πιάστηκε. Είναι ένα δείγμα κι αυτό της αδυναμίας του, όπως και όλων όσων τον υποστηρίζουν, να πείσουν αυτούς που παρακολούθησαν τα γεγονότα, και κυρίως τους πολιτικούς ανθρώπους που βρίσκονται μαζί μ' αυτόν και παρακολουθούν την υπόθεση, αφού τα στοιχεία είναι

συντριπτικά σε βάρος του.

Ο Γεωργακόπουλος ισχυρίζεται ότι του έγινε ένα ανώνυμο τηλεφώνημα που τον πληροφόρησε ότι στο συγκεκριμένο υπόγειο που συνελήφθη γινόταν διακίνηση και χρήση ναρκωτικών, και αυτός, επειδή συμμετέχει και στο κίνημα ενάντια στα ναρκωτικά, είχε υποχρέωση να βρεθεί εκεί. Όμως από αυτή την τοποθέτηση προκύπτουν μια σειρά από ερωτήματα, τα οποία ο Γεωργακόπουλος λόγω των ιδιοτήτων του θα έπρεπε να τα γνωρίζει.

Πρώτα-πρώτα, αυτός δεν μπορούσε να πάει να κάνει έρευνα χωρίς να έχει την αστυνομία μαζί του. Ιδιαίτερα αυτός σαν πρώην μπάτσος είναι σε θέση να το γνωρίζει αυτό καλύτερα από τον καθένα. Πολύ περισσότερο αφού το τηλεφώνημα ήταν ανώνυμο. Ακόμη, δεν μπορούσε να πάει αφού, όπως δήλωσε ο ίδιος, φοβόταν προβοκάτσια σε βάρος του. Ένα έμπειρο στέλεχος σαν αυτόν δεν είναι δυνατόν να ενε-

γήσει μ' αυτόν τον τρόπο.

Αλλά και αν ακόμα δεχτούμε ότι ο Γεωργακόπουλος ενέργησε απερίσκεπτα, δηλαδή όχι όπως θα έπρεπε λόγω της θέσης του, τότε πώς μπορεί να δεχθεί κανείς πως πήγε σ' έναν τέτοιο χώρο έχοντας χάπια μέσα στην τσέπη του;

Από την άλλη μεριά, ακόμη δεν έχει απαντήσει σε ποιο κίνημα για τα ναρκωτικά συμμετέχει. Γιατί μέχρι τώρα καμιά οργάνωση που έχει σχέση με τον αγώνα ενάντια στα ναρκωτικά δεν έχει δηλώσει πως ο Γεωργακόπουλος ήταν μέλος της.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο Γεωργακόπουλος συμμετείχε κανονικά στην όλη υπόθεση και αυτός εκφράζει την προσπάθεια του Συνασπισμού να μπει στο κίνημα του ρέιβ, ένα κίνημα που έχει μέσα του τη φυγή και τον ατομικισμό και σαν τέτοιο είναι εξαιρετικά ευάλωτο από τη φιλοναρκωτική γραμμή του σοσιαλφασισμού.

Κατά τα άλλα δε διεκδικούμε τίποτα

Συνέβη κι αυτό: Στις 15-1-97, ημέρα Τετάρτη, σε κάποιο δημοτικό σχολείο του Βύρωνα δόθηκε παράσταση Καραγκιόζη. Εμείς με καθόλου μεγάλη έκπληξη το πληροφορηθήκαμε, τα παιδιά όμως με απορία άκουσαν τον καραγκιοζοπαίχτη να λέει στα ανυποψίαστα, αθώα μαθητούδια: "Παιδιά, και να θυμάστε ότι πρωτεύουσα της Ελλάδας είναι η Κωνσταντινούπολη". Και λίγο μετά: "Χειροκροτήστε γιατί είστε ελληνόπουλα", "Ζήτω ο ελληνικός στρατός" και άλλα τέτοια. Με τέτοιους άθλιους σοβινιστές να κάνουν προπαγάνδα στα ελληνικά σχολεία ανενόχλητοι μήπως η κυβέρνηση της χώρας μας δεν είναι και τόσο πιστευτή όταν δηλώνει διεθνώς "εμείς δε διεκδικούμε τίποτα";

Θρησκευτική ελευθερία για την τούρκικη μειονότητα

Στην προηγούμενη εφημερίδα γράψαμε πως η φασιστική πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στην τούρκικη μειονότητα δεν επέτρεψε την ολοκλήρωση των οικοδομικών εργασιών σε ένα τζαμί στα Κιμμέρια του νομού Ξάνθης με αφορμή ασήμαντες πολεοδομικές παραβάσεις. Την ίδια απαγόρευση αντιμετώπισε η τούρκικη μειονότητα αυτή τη φορά από την αντιδραστική ελληνική Εκκλησία και τη Μητρόπολη Κομοτηνής για την ανέγερση ενός τζαμιού στο χωριό Αμαξάδες-Πελεκητή της Ροδόπης.

Ενώ στα Κιμμέρια είχαμε συλλήψεις, καταδίκες και ΜΑΤ, στους Αμαξάδες η Μητρόπολη Κομοτηνής άσκησε την εξουσία που της παρέχεται από το ελληνικό κράτος βάσει νόμου ο οποίος της δίνει αποφασιστική αρμοδιότητα στο ζήτημα της ανέγερσης τζαμιού. Με λίγα λόγια, αν η Μητρόπολη διαφωνεί, το τζαμί δε γίνεται.

Σύμφωνα με όσα λέει ο Μητροπολίτης Κομοτηνής Δαμασκηνός σε συνέντευξή του στον *Ελεύθερο Τύπο της Κυριακής* (5/1), τόσο ο Σημίτης όσο και ο Πάγκαλος τον συμβούλευσαν να είναι υποχωρητικός, «γιατί πιεζόμαστε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν μπορούμε να είμαστε αυστηροί», και πρέπει «να μη δημιουργηθεί φασαρία και επεισόδια όπως και στα Κιμμέρια». Αλλά ο μητροπολίτης δεν πείστηκε, όπως δεν είχε και την υποχρέωση άλλωστε, και οργάνωσε υπαίθρια συγκέντρωση διαμαρτυρίας των χριστιανών κατοίκων ενάντια στο τζαμί, χωρίς καμία κρατική ενόχληση.

Γιατί δε θέλει ο Δαμασκηνός το τζαμί στη Ροδόπη; Γιατί δεν μπορεί σ' ένα ορθόδοξο κράτος ο μυναρές του τζαμιού να είναι 16 ως 18 μ., όπως το θέλουν οι τούρκοι μειονοτικοί, και το χριστιανικό καμπαναριό να είναι μόλις 12 μ.! Ο Δαμασκηνός είναι υπέρ της ισοπολιτείας και της ισονομίας, αλλά ο ψηλότερος μυναρές «αποτελεί προσβολή κατά της Ορθόδοξης Ελληνικής Εκκλησίας, παραβίαση εις βάρος της χριστιανικής πλειοψηφίας της αρχής ισότητας και ισοπολιτείας και καταρράκωση του κύρους της ελληνικής Πολιτείας». Αυτά μίλησε ο Δαμασκηνός σε Σημίτη και Πάγκαλο με επιστολή διαμαρτυρίας που τους έστειλε, επειδή επέτρεψαν καταρχήν να ανεγερθεί το τζαμί. Η απάντηση του κράτους ήταν αποφασιστική. Δια στόματος Πάγκαλου διαμνηύθηκε στο Δαμασκηνό να χτίσει εκ νέου το καμπαναριό 16 μ. με κρατικά έξοδα (κόστος 20 εκατομμύρια!!!). Ο Δαμασκηνός φυσικά δε δέχτηκε, γιατί το πραγματικό ζήτημα δεν έχει να κάνει με το ύψος του μυναρέ, αλλά με την απαγόρευση της θρησκευτικής έκφρασης. Το τζαμί δε χτίζεται.

Οι Σημίτης και Πάγκαλος, προσπαθώντας να τιθασεύσουν το σοβινισμό στα πλαίσια της ευρωπαϊκόφιλης πρόσοψης της πολιτικής τους, ιδιαίτερα μετά το θόρυβο που ξεσηκώθηκε στην Ευρώπη για τα Κιμμέρια και την εμπλοκή

της «Ελσίνκι Ουότς», έσπασαν τα μούτρα τους στην πανίσχυρη ελληνική Εκκλησία, την οποία δεν μπορούν να χτυπήσουν, γιατί ο σοσιαλφασισμός δε θα το επιτρέψει. Την χρειάζεται για το «ορθόδοξο» κάλυμμα στη ρωσόδουλη πολιτική του.

Ανακοίνωση ενάντια στις επεμβάσεις της Μητρόπολης που απαγορεύουν τη θρησκευτική έκφραση εξέδωσε η εκλεγμένη μουφτεία Κομοτηνής, την οποία δεν αναγνωρίζουν οι μειονοτικοί. Επειδή, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα αυτού του οργάνου, η ανακοίνωση έχει δημοκρατικό περιεχόμενο, παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Η Μητρόπολη Κομοτηνής και ο επικεφαλής αυτής μας έχουν επιφυλάξει δυστυχώς και κατά το παρελθόν πολλές παρόμοιες δυσάρεστες καταστάσεις με απαράδεκτη ανάμειξη στη λειτουργία της ημετέρας θρησκείας, με άδικες καταγγελίες και άλλες αδικαιολόγητες ενέργειες, αλλά το κυριότερο, με πρόκληση έντασης και αναταραχής ανάμεσα στις δύο θρησκευτικές κοινότητες. Μερικές από τις οποίες έχουν εξελιχθεί σε **πραγματικά πογκρόμ** κατά της Ισλαμικής Κοινότητας της Κομοτηνής...»

...Μας είναι τελείως ακατανόητη η αντίληψη που τη θρησκευτικότητα και την πίστη προς το Θεό αναζητά στο ύψος του μυναρέ ή του καμπαναριού, αντί να την καλλιεργεί στο βάθος της καρδιάς. Και θεωρούμε άκρως επικίνδυνη την επιχειρούμενη τελευταία προσπάθεια σύγκρουσης των θρησκειών στο διοργανωμένο από τη Μητρόπολη Κομοτηνής συλλαλητήριο των Αμαξάδων με αφορμή τη σύγκριση του ύψους μυναρέ και του καμπαναριού στο μικτό συνοικισμό της Πελεκητής. Επικίνδυνη και εγκληματική για την ειρήνη στην περιοχή και για τη θρησκευτική συνύπαρξη και συμπόρευση».

“Προστάτης” της μειονότητας εμφανίστηκε το ψευτοΚΚΕ, το οποίο με ανακοίνωση της ΝΕ Ροδόπης υποστήριξε την ολοκλήρωση του τζαμιού στους Αμαξάδες και με επερώτησή του στη Βουλή ζήτησε να τελειώσει και το τζαμί στα Κιμμέρια. Το ψευτοΚΚΕ, στα πλαίσια του τελευταίου πολιτικού του ελιγμού με σκοπό τον εναγκαλισμό της μειονότητας, ακολουθεί την πολιτική που θέλει γενικά δημοκρατικά δικαιώματα στη μειονότητα, αλλά ταυτόχρονα αρνείται κατηγορηματικά οποιαδήποτε αναφορά στην εθνική της καταγωγή, δηλαδή η μειονότητα υπάρχει, σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ, αλλά δεν είναι τούρκικη. Όμως αυτό είναι όλο-όλο το ζήτημα. Τούρκικη ή όχι τούρκικη: εκεί είναι η απο-

φασιστική διαχωριστική γραμμή σήμερα.

Έτσι φθάνει να ευθυγραμμίζεται με το Μητροπολίτη Δαμασκηνό. Θέλουν και οι δύο “ισονομία και ισοπολιτεία”. Το ψευτοΚΚΕ θέλει, όμως, ισονομία και ισοπολιτεία για να αποτρέψει την οργάνωση της μειονότητας στη βάση της εθνικής της καταγωγής, γιατί οποιαδήποτε τέτοια οργάνωση αποτελεί «δράση εθνικιστική και σοβινιστικών κύκλων εκατέρωθεν». Έτσι, ήδη, η καταπίεση της μειονότητας από το ελληνικό κράτος είχε σαν αποτέλεσμα ότι «τη Δευτέρα 6-1-97 συνεδρίασε με 100 περίπου άτομα το λεγόμενο ανώτατο μειονοτικό συμβούλιο και συζήτησε την έγκριση καταστατικού λειτουργίας ενός διευρυμένου άτυπου οργάνου και εκτελεστικής επιτροπής που θα υλοποιεί τις αποφάσεις του οργάνου αυτού, που θ' ασχολείται με θέματα που αφορούν τη μειονότητα...»

...Αυτές οι εξελίξεις που έρχονται να προστεθούν στην εξέλιξη των σχέσεων του τριγώνου Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος, με την καθοδήγηση των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ και με δεδομένα τα σχέδια των ΗΠΑ στη Μεσόγειο και το Αιγαίο, είναι ανάγκη να ενεργοποιηθούν άμεσα το λαϊκό παράγοντα και πρώτα απ' όλα τους φορείς. Να αναλάβουν πρωτοβουλίες τέτοιες που θα αντιπαρατίθενται σε σχέδια δημιουργίας κλίματος αντιπαράθεσης ανάμεσα σε **χριστιανούς και μουσουλμάνους** (σ.σ. η υπογράμμιση δική μας), θα οδηγούν στο βάθεμα της φιλίας ανάμεσα στον ελληνικό και τουρκόλαό, συμβάλλοντας έτσι καθοριστικά στην πάλη για την ανάπτυξη της περιοχής και του νομού προς όφελος των εργαζομένων, ανεξάρτητα από καταγωγή, θρησκεία και γλώσσα» (Ριζοσπάστης, 9/1).

Κατά το ψευτοΚΚΕ κάθε δράση της μειονότητας πρέπει να έχει σα στόχο την ανάπτυξη της περιοχής και του νομού, «ανεξάρτητα από καταγωγή, θρησκεία και γλώσσα», πρέπει δηλαδή να γίνεται στα πλαίσια της αφομοίωσης των Τούρκων από το ελληνικό στοιχείο. Για να μη δίνεται αφορμή για επεμβάσεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Τουρκίας, για να μην υλοποιούνται «τα σχέδια των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για αποσταθεροποίηση στην περιοχή».

Η τούρκικη μειονότητα δε θα συρθεί τόσο εύκολα στην αντιδυτική αντιτούρκικη πολιτική του ψευτοΚΚΕ, ούτε θα σκύψει το κεφάλι στη σοβινιστική φασιστική πολιτική του ελληνικού κράτους. Οι έλληνες δημοκράτες πρέπει να της απλώσουν το χέρι για τη διασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή και της δημοκρατίας στη χώρα.

Σέρβικη Εκκλησία

συνέχεια από τη σελ. 7

ποστηρίζει το πραγματικά δημοκρατικό μαζικό κίνημα της Βουλγαρίας ενάντια στη ρωσόφιλη σοσιαλφασιστική νομενκλατούρα που διοικεί τη χώρα. Δεν είναι τυ-

χαίο που στην ελληνική τηλεόραση δεν υπάρχει καν ανταπόκριση για τις καθημερινές διαδηλώσεις, που στις 11 του Γενάρη έδωσαν 70 τραυματίες σε σύγκρουση με την αστυνομία.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Και προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον.

• Η Κύπρος υπέγραψε τη συμφωνία αγοράς του ρωσικού αντιαεροπορικού - αντιπυραυλικού συστήματος S300. Αμέσως έγιναν γνωστά τα χαρακτηριστικά του, με αναλύσεις στον Τύπο και διαφημιστικό τηλεοπτικό υλικό. Το νέο υπέρ-όπλο θα το χειρίζονται ρώσοι αξιωματικοί, οι οποίοι μέσω του *ενιαίου αμυντικού δόγματος* αναλαμβάνουν τον πιο ζωτικό και σύγχρονο τομέα του ελληνικού στρατού. Δηλαδή, με δούρειο ίππο την Κύπρο, οι Ρώσοι μπήκαν στο ΝΑΤΟ.

• Μπορεί ο ευρωπαϊστής Ανδριανόπουλος να μην τόλμησε να τοποθετηθεί πολιτικά επί της ουσίας -που βέβαια είναι το πρωτοσέλιδο της *Ελευθεροτυπίας* (10/1/97): «Έρχονται οι Ρώσοι-, έκανε όμως ένα σημαντικό σχόλιο για το ενδεχόμενο της εγκατάστασης των συστημάτων και την, παρά τις φραστικές της αντιδράσεις, ουσιαστική υποχώρηση της Τουρκίας κι αποδοχή από μέρους της του νέου στάτους κβο στο νησί. Σ' αυτή την περίπτωση, γράφει ο Ανδριανόπουλος: η ελληνική διπλωματική νίκη θα είναι τεράστια, **οι δυτικές χώρες θα έχουν ντε φάκτο περιθωριοποιηθεί από τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή, η επίπτωση στο ηθικό της διπλωματικής, αλλά και της στρατιωτικής ηγεσίας της Τουρκίας θα είναι καταλυτική, ενώ ο παρεμβατικός ρόλος της ρωσικής διπλωματίας στα ευρύτερα ζητήματα του κόμβου της Ευρασίας θα έχει ενισχυθεί σημαντικά.**

• Ο πρόεδρος της Ρωσίας στη Λευκωσία Μουράτοφ δήλωσε πως η χώρα του δεν πρόκειται να παραμείνει αδιάφορη εάν η Τουρκία επιχειρήσει να πλήξει την Κύπρο με αφορμή τους ρώσικους πυραύλους κι ξεκαθάρισε πως, εάν αυτό συμβεί, **η αντίδραση της Ρωσίας θα είναι πολύ αυστηρή.**

* Ή, αν τολμά, ας χτυπήσει η Τουρκία τους ρώσους αξιωματικούς που θα χειρίζονται τα κυπριακά S300!

• Έτερος ρώσος διπλωμάτης εξέφρασε την κατάπληξή του για όσους αντιδρούν στη ρωσική κίνηση. Είπε (όπως διαβάσαμε στο *Βήμα*, 12/1/97) χαρακτηριστικά: **Εμείς δεν έχουμε λόγο στο Κυπριακό: Γνωρίζετε ότι 2250(!) Κυπριακές εταιρείες ανήκουν στη Ρωσία;**

• Πανηγυρική ήταν η τοποθέτηση του εθνικιστή καθηγητή διεθνών σχέσεων Χρ. Γιαλουρίδη σχετικά με την αγορά του ρωσικού οπλικού συστήματος: **Το αντιπυραυλικό - αντιαεροπορικό σύστημα δεν είναι δυτικό, αλλά ρωσικό, κι επομένως δημιουργεί τις προϋποθέσεις πολιτικής και στρατηγικής επανόδου της Ρωσίας... στο χώρο της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, τόσο στα οπλικά συστήματα όσο και στην πολιτική επιρροή σ' έναν εξαιρετικά ευαίσθητο και γεωπολιτικά σημαντικό χώρο του διεθνούς συστήματος (Ελευθεροτυπία, 12/1/97).**

• Και ποδοσφαιρική ορολογία: **Όταν χάνεις σε ένα ματς**, είπε ο ρώσος πρόεδρος Μουράτοφ -σε άπταιστα ελληνικά- απευθυνόμενος δια του Τύπου σε ΗΠΑ και ΕΕ, **πρέπει να δέχεσαι με αξιοπρέπεια την ήττα.**

• Πεντακάθαρη ήταν και η ανακοίνωση του Περισού. Βρίζει τους ιμπεριαλιστές που θεωρούν δικαίωμά τους να επεμβαίνουν στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων χωρών και **να καθορίζουν ακόμη και το είδος και την προέλευση του πολεμικού εξοπλισμού της Κύπρου.**

* Ή, άλλως, S300 και ξερό ψωμί!

• Το παιχνίδι στα ελληνοτουρκικά (και στα Βαλκάνια) και το Κυπριακό έχει ανοίξει, θα προχωρεί με συνεχείς εντάσεις και δεν έχει τέλος(!) ανώδυνο για όλους. **Θα υπάρχουν χαμένοι και κερδισμένοι, ίσως και στα σύνορά τους. Για να είναι η Ελλάδα με τους δευτέρους ούτε “τα ρίσκα” μπορεί να αρνηθεί ούτε τη φρόνηση να απαρνηθεί. Γι' αυτό είναι αξιοπρόσεχτα όσα λέει ότι θέλει να κάνει ο κ. Τσοχατζόπουλος. Διότι άοπλοι, ξυπόλητοι στ' αγκάθια, δεν μπορούμε να πάμε.**

* Το σχόλιο είναι του Απ. Αποστολόπουλου, όχι από το Στόχο, αλλά από την *Αυγή* (12/1/97).

• Ο Τσοχατζόπουλος κι οι στρατηγικοί του αναθεωρούν το αμυντικό δόγμα και σχεδιάζουν το **νέο δόγμα πρώτου κτυπήματος βάθους ή deep strike capability.** Αυτό ωστόσο δε γίνεται σήμερα από τα αεροπλάνα, **αλλά από τα πυραυλικά συστήματα** (Βήμα, 5/1/97).

* Ξανά: Ελλάς - Ρωσία, συμμαχία!

• Τέλος, πολύ ευχαριστημένος δήλωσε πως είναι ο ρώσος υπουργός ενέργειας Ροντιόνοφ, που **ως σύγχρονος Προμηθέας** το κράτος του **δίνει φλόγα**, δηλαδή αέριο και πετρέλαιο (εκτός από όπλα) στην Ελλάδα.

Και ήνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αήρ.

